(1127) "बुस्त आदरानादरयोः"

(X-चुरादिः-1591. सक. सेट्. उभ.)

'—बन्धने।' इति क्षीरस्वाम्युद्धृतश्चान्द्रसम्मतपाठः। 'मुद्रितचान्द्रधातुपाठे तु '—वञ्चने' इत्येव दृश्यते।' इति क्षी. टीका। '—दानादरयोः' इति धा. का. व्याख्यायां (3-20) दृष्टः पाठः।

बुस्तकः-स्तिका, बुबुस्तयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुस्मयतिवत् (236) ज्ञेयानि। अस्योभयपदित्वात् शताऽपि भवतीति विशेषः। [A]सम्बुस्तितः।

(1128) "बृह वृद्धौ" (I-भ्वादिः-735. अक. सेट्. पर.)

'.....बृंहति बर्हति।

वृद्धौ, भाषार्थविषये बृंहयेद् बर्हयेदिति॥' (श्लो. 198) इति देवः।

बर्हकः-र्हिका, बर्हकः-र्हिका, बिबर्हिषकः-षिका, बरीबृहकः-हिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकदर्हतिवत् (866) ज्ञेयानि। [1]परिबृढः[B], परिबृहितः, [2]बृहत्।

(1129) "बृहि वृद्धौ शब्दे च" (I-भ्वादिः-736. अक. सेट्. पर.)

---

1. परिपूर्वादस्मान्निष्ठायाम्, इडभावः, तकारस्य ढत्वम्, हकारस्य लोपः इति, 'प्रभौ परिबृढः' (7-2-21) इत्यनेन प्रभावभिधेये निपातितः। अन्यत्र परिबृहितः। अत्र बृंहतेरेव सानुषङ्गस्येदं निपातनमिति वार्तिककारपक्ष इति पदमञ्जर्यनुसारेण मा. धा. वृत्तावुक्तम्। भाष्ये दर्हतिदृंहति विषय एव प्रकृत्यन्तरसद्भावे प्रमाणं प्रदर्शितमिति बोध्यम्। किञ्च, अत्र सर्वत्र भाष्यकोशेषु 'प्रभौ परिबृढः' (7-2-21) इत्युपादाय परिबृढः इत्येव रूपसम्पादनं कृतमिति ज्ञायते। अतश्च दन्तोष्ठ्यादिः वर्हतिर्लिलिखिषमाणैव भाष्योपात्तेत्यपि ज्ञायते। अत्र तत्त्वं विद्वांसो विभावयन्तु।

2. 'वर्तमाने पृषद्बृहत्—' (द. उ. 6.5) इति कतिप्रत्ययः, तस्य शतृवद्भावश्च।

A. 'संबुस्तिते गिरिमखे परिचोद्य गोपान्
प्रानक्रयद्धरिमखं मदधक्कनार्थी॥' धा. का. 3.20.

B. 'तान् दृष्ट्वाऽतिदृढान् धृष्टान् प्राप्तान् परिबृढाज्ञया।' भ. का. 9.18.